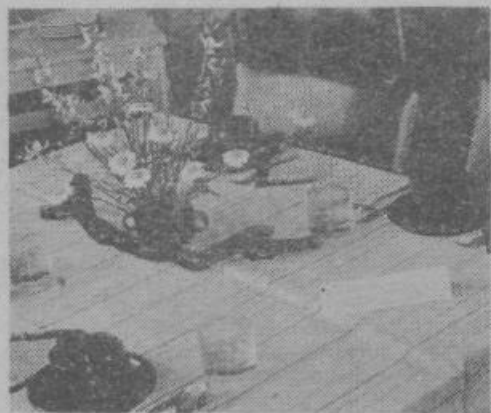

Dobra volja zmaga

(mm) Učenci osnovne šole Stane Kosec v Šmartnem pod Šmarno goro so svoje starše, učitelje, znance in sošolce prijetno presenetili z razstavo »Pogrnjena miza in cvetlični aranžmaji«. Razstava je toliko zanimivejša, ker je nastala v pogojih, ki so na tej šoli izredni ob gradnji prizidkov in adaptaciji obstoječih objektov iz samoprispevka. To je ponoven dokaz, da je moč tudi v posebnih razmerah z dobro voljo doseči normalno delo in uspeh.

Za razstavo so se na šoli odločili predvsem zato, da bi poudarili vzgojo za kulturni način prehranjevanja. Tako so učenci 8. razredov pri fakultativnem gospodinjstvem pouku pripravili pogrinjke za razne priložnosti, pri tem upoštevali pomembnost barv v pogrinjku in pravilnost razporeditve. Nekaj pogrinjkov je bilo oblikovanih za vsakodnevno rabo in vendar barvno zelo skladnih. Vzgoja učencev v tej smeri ne predstavlja samo neposredne uporabnosti, ampak tudi nasvet za nakupovanje vseh elementov pogrinjkov. S pristržnimi cvetličnimi dekoracijami so predstavljale mize pravo celoto.

Drugi del razstave so predstavile učenke 7. in 8. razredov, ki obiskujejo krožek za urejanje rezanega cvetja. Z vso vnemo so se lotile osnutkov in jih realizirale, upoštevaje skladnost barv, zlahtnost in obliko cvetja in čim bolj naravno kompozicijo. Nekateri aranžmaji so bili pravo presenečenje. Ob teh lepo-

tah smo opazili izreke, ki so še dopolnili harmoničnost razstave.

Razstava je osvežitev med razstavami in kaže izreden posluh vodstva šole za vzgojo na področju estetike. V naglici, v kateri živimo, prepogosto pozabljamo na vrsto skritih, preprostih lepote. In ker je naše življenje vendarle nekaj več, kot vrsta števil, letnic in pravil, smo dolžni naše otroke vzgojiti tako, da bodo v težkih trenutkih z ustvarjanjem in ljubeznijo do lepega reševali sami sebe. Obiskovalci razstave so v svojih zapisanih vtisih izrazili željo, da bi se podobne razstave ponavljale.

Spominsko obeležje Franu Milčinskemu

V vzgojnem zavodu Frana Milčinskega v Smledniku so na dan mladosti odkrili spominsko obeležje Franu Milčinskemu. Gojenci in številni gosti so z zanimanjem prisluhnili kulturnemu programu in si ogledali zanimivo razstavo.

8. pionirski partizanski miting

Na 8. pionirskem partizanskem mitingu, s katerim so letos počastili tudi konec poti kurirčkov torbice po Šiški, se je v kinu Šiška zbralo okoli 700 pionirjev delegatov iz vseh pionirskih odredov v Šiški. Šišenski pionirji so torbico sprejeli od škofjeloških pionirjev, predali pa bežigradskim pionirjem. V njej so pisma vseh pionirskih odredov, kjer predsedstvu Jugoslavije obljubljajo, da bodo nadaljevali Titovo pot.

NAŠI KLICAJI!!!

Napihovanje

Ena izmed najpomembnejših nalog pri uresničevanju gospodarske stabilizacije je nedvomno uveljavljanje finančne discipline. Pot za njeno uresničitev nikakor ni lahka, saj je dobro znano, kakšni so zunanji dolgovi Jugoslavije, enako velika nevšečnost pa je notranja zadolženost in neplačevanje pripeljanih dinarskih obveznosti. Brez vzpostavitve reda na tem področju pa seveda ni mogoče izpeljati tudi ostalih akcij, ki naj prispevajo k stabilizaciji gospodarstva.

Ob upoštevanju teh dejstev nikakor ni naključno, da v zadnjem času potekajo žolčne razprave o tem, ali naj se devizni prihodek upošteva pri izračunu celotnega prihodka ali ne. O tem obstajajo diametralno nasprotni stališči. Zagovorniki prvega trdijo, da je treba devize upoštevati pri izračunu celotnega prihodka, ker zakon o združenem delu določa, da se pri izračunu upoštevajo vsi prihodki, doseženi pri prodaji doma in na tujem. Obstaja pa tudi močno nasprotno mnenje, ki trdi, da je dinar naše edino plačilno sredstvo in da se devize lahko računajo v celotni prihodek šele, ko so spremenjene v dinarsko protivrednost. S tem naj bi izvoznikom onemogočili prikazovanje fiktivnega (navideznega) dohodka na temelju tečajnih razlik.

Ozadje teh trditvev ni težko razvozlati. Izvozniki naj bi devize čimprej prodali bankam, ki bi jih potem lahko namenile tistim, ki jih potrebujejo, a sami ne ustvarjajo dovolj deviznega priliva za zadovoljevanje svojih potreb. To pa spet izkazuje staro miselnost, da je najbolj pomembno, kako bomo devize razporedili, ne pa, kako jih bomo pridobili na temelju izvoza blaga ali storitev.

Izgovarjanje na določilo, da je dinar edino plačilno sredstvo v Jugoslaviji, je sila prozorno, kajti ko je šlo za najemanje tujih posojil in ko gre sedaj za njihovo vračanje, nihče niti ne pomisli, da bi jih dobil in sedaj vračal v dinarjih, ker ve, da je to nesmiselno. Ob tem lahko zapišemo samo to, da očitno zagovorniki te ideje še vedno mislijo, da se da do večjega izvoza in s tem več deviz priti z veliko govorjenja, pa malo ali nič dela.

Prav tako trdi je izgovor, da gre za fiktivno prikazovanje dohodka na temelju tečajnih razlik. Ekonomisti že dolgo časa dokazujejo, kako vse se pri nas pri izvedbi zakonsko dovoljenih računovodskih transakcij ustvarjajo veliki fiktivni dohodki, ki pa nas kaj malo skrbijo, kajti od tega naj bi imeli koristi vsi — od tistega, ki ga prikaže do v končni posledici, družbe, ki zaradi večjega dohodka dobi več raznoraznih prispevkov. Vsa nesreča je samo v tem, da mora to navideznost nekdo plačati — to pa smo mi vsi, ki jo plačujemo skozi inflacijo. A o tem sila neradi govorimo, pač pa imajo nekateri hitro odprta usta, ko je treba priškrniti krila tistim, ki skušajo dosežke svojega dela prodati na tuje. Zakaj je tako, pa je že drugo vprašanje, odgovor nanj pa dokaj enostaven.

Spoštovani bralci!

V zadnjem času imamo nekaj več težav z raznašanjem glasila, zato vas prosimo, da nas obveščate o morebitni neredni dostavi, za raznašanje glasila v KS Zgornja Šiška pa iščemo novega raznašalca. Javite se pisмено, osebno ali telefonsko na naš naslov.